

ιατρική

Ελληνο-Γερμανικό Γραπτό Συμπόσιο

Αγγειακών Παθήσεων

Φεβρουάριος 1979 Τόμος 35 Τεύχος 2 σελ.89-92

Εισαγωγικές σκέψεις διό την καλύτεραν αντιμετώπισιν του Έλληνος αγγειοπαθούς

ΠΑΝ. ΔΗΜΑΚΑΚΟΣ

Δρ. Ι.Σ. Βερολίνου - Ζυρίχης

Είναι διεθνώς ανεγνωρισμένον ότι η συνεχής βελτίωσις του βιοτικού επιπέδου συνοδεύεται από παράλληλον αύξησιν των καρδιαννειακών νόσων. Αυτό συμβαίνει και με την χώραν μας (Χανιώτης 1974).

Επιδημιολογικαί μελέται εις την Ελβετίαν αναβιβάζουν το ποσοστόν της χρονίας αρτηριακής ανεπαρκείας εις 5,8%, της δε φλεβικής εις 7% (Widmer και συν. 1967). Έχει υπολογισθή ότι εις την Γερμανίαν 500.000 και έτι περισσότερον και εις την Αμερικήν φέρουν ισχαιμικά ελκη εις τα άκρα. Εις την Γερμανίαν έν εκατομμύριον άτομων πάσχει εκ του μεταφλεβιτικού συνδρόμου και εις την Ελβετίαν (Widmer και συν. 1967) ανά 100.000 κατοίκων υπολογίζονται 4.000 αγγειοπαθείς. Συνολικώς επι 60.000.000 κατοίκων της Δυτικής Γερμανίας υπάρχουν 2.000.000 αγγειοπαθείς και εκτελούνται 30.000 επεμβάσεις ετησίως (VoIImar 1972).

Τό ήμισυ των θανάτων εις τας Δυτικας χώρας οφείλονται εις έμφραγμα του μυοκαρδίου, μαλάκυνσιν του εγκεφάλου ή περιφερικήν αγγειοπάθειαν (Hartmann 1972) . Η αρτηριοσκλήρυνσις ανήκει σήμερα εις τας συχνοτέρας αιτίας θανάτου του ανθρώπου διεθνώς.

Εις την χώραν μας εγένοντο εσχάτως αί ακόλουθοι διαπιστώσεις (Χανιώτης 1974): . Ο αριθμός των νοσηλευθέντων εκ νόσων του κυκλοφορικού συστήματος ηυξήθη κατά την οκταετίαν 1962 - 1970 κατό 102,6%. Αί ετήσiai δαπάναι διά τους νοσηλευθέντας ασθενείς ανέρχονται εις 420.000. 000 δραχμάς ετησίως, η δε επιβάρυνσις του Εθνικού Εισοδήματος εκ της χρονίας λήψεως φαρμάκων ανέρχεται εις ύψη, υπερβαίνοντα κατά πολλά εκατομμύρια τα της νοσοκομειακής νοσηλείας των ασθενών αυτών. Εις τα ανωτέρω δεν υπολογίζεται η κοινωνική επιβάρυνσις εξ ημεραργιών ένεκα ανικανότητος εργασίας η και αναπηρίας. Τό 1/3 του συνόλου των θανάτων εις την Ελλάδα οφείλονται εις καρδιαγγειακά νοσήματα τα οποία κατέχουν την πρώτην θέσιν.....